
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Nieuwjaarstoespraak Kees
Meinema-Linders blz 6
Kerkenraadsleden gezocht blz 7
Interview Emma Klever blz 12
Eerste stap Nicolas Abdesselam
blz 15

KERKDIENTEN

1 februari - Hannah Westerink
8 februari- Gerdienke Ubels
15 februari- Ruimteviering om
10.30 uur
22 februari - Hannah Westerink
1 maart- Harm Dane

TER OVERWEGING

KAN IK DIT DOEN?

Beste gemeente van de Johanneskerk,
Wat was het een moeilijke beslissing om - de ochtend van 4 januari
- niet in de auto te stappen vanwege de weersomstandigheden.
Maar wat fijn te horen dat er zoveel begrip voor was!
En zo bleef de map gesloten met daarin mijn - voor deze dag -
“anders dan gewone” dienst. Geen Bijbeltekst maar poëzie, en een
meditatie bij het verhaal over de “vlucht naar Egypte”.
In een ingekorte vorm wil ik u graag meenemen in enkele van mijn
gedachten bij het thema van de dienst. Te beginnen met het begin
van een gedicht (2010) van de Vlaamse priester en dichter Carlos
Desoete:

“Wat Carlos aan ons voorlegt is het verband tussen verhaal en
werkelijkheid, niet alleen naast elkaar, ze gaan in elkaar over,
naadloos, tot op de dag van vandaag.
Carlos weet in zijn woorden mensen te raken en aan te spreken, ze
“komen binnen” en brengen ons tot verstillig of vluchtgedrag.

Nee, vandaag geen politiek statement, niet nodig
we zien, horen en we weten....
dit zijn mensen zoals jij en ik
Ze zijn ons niet vreemd, maar schokken ons
onthutst zijn we als ze zo dichtbij komen.
Onthutst omdat we met lege handen staan?

En dan de bekende vraagstelling vanuit de psychologie, met, steeds onderstreept het woord dat met klemtoon gelezen moet worden.

Kan ik dit doen? Kan ik dit doen? Kan ik dit doen? Kan ik dit doen?

Langs de liniaal van de grammatica: "ik, jij, hij/zij, wij, jullie, zij.....

Maar met de "ik" moeten we beginnen.... dan komen we vanzelf heel dicht onder onze eigen huid. Alles met ja beantwoorden, of het op andere schouders leggen? of ons eigen vluchtgedrag voor het te veel wat ons voor ogen komt? Of een plek zijn om er te zijn voor elkaar en Gods naam te doen.

Want waar mensen elkaar in 't leven dragen, begint nieuwe hoop te dagen.

En bij hoop en vertrouwen begint het, alleen of samen.

Eén vraag vier antwoorden, die ons leren waartoe we in staat zijn, wat we aandurven of niet, waar we het lef voor hebben of niet.

In ieder geval of we ons hoofd boven het maaiveld kunnen tillen of de kop in het zand steken.

"Kan ik dit doen?" Soms moeten we "nee" kunnen zeggen omdat het onze eigen grenzen overstijgt, want dat is ook een gerespecteerd antwoord! "No pressure!" zeggen we dan, en vooral geen schuldgevoel!

Maar het blijft een vraag die keer op keer op ons pad komt, is het nodig ons daarop te bezinnen, ons door te laten uitdagen. Want de tijden veranderen, maar de werkelijkheid en de beelden veranderen niet.

Met de laatste verzen van mijn eigen gedicht "denkend aan Vrede" (in het ritme van "Herinnering aan Holland" van Hendrik Marsman), wil ik graag afsluiten, als hoop, als bemoediging? Dat is aan onszelf!

9.

*Want achter de beelden van nu
ver weg en dichtbij
spreekt een kind van vrede
die stem, klinkt nog steeds met kracht*

10.

*een belofte om te omarmen
te koesteren in wie wij kunnen zijn:
naasten in liefde
met stille overmacht.*

Zo zegent ons de Eeuwige met genoeg dwaasheid om te geloven dat wij een verschil kunnen maken in de wereld, zodat wij kunnen doen waarvan anderen zeggen dat het niet gedaan kan worden. Een zegen die klinkt als:

"Ik heb je aangesproken bij jouw naam, ik heb je nodig

Ga met mij mee

Ik zal je nooit meer alleen laten"

Met een hartelijke groet, en mijn goede wensen voor het nieuwe jaar!

ds. Monique van Zoest

DIACONIE

COLLECTEDOEL FEBRUARI

Het
collectedoel
in februari

2026 is de Voedselbank Amersfoort. De betekenis van voedselbanken in algemene zin als vangnet in het maatschappelijk bestel van Nederland is van onschatbare waarde. Daarom is de collecte bijzonder aanbevolen. In een aantal kerkelijke wijkgemeenten van Amersfoort is in januari een inzamelactie van producten voor de Voedselbank georganiseerd. De diaconie van de Johanneskerk heeft besloten om de Voedselbank als collectedoel voor februari te kiezen.

De Voedselbank Amersfoort beoogt het wekelijks verstrekken van een voedselpakket aan mensen die niet voldoende geld hebben voor een gezonde maaltijd. Daarnaast worden klanten ook geholpen door ze te verwijzen naar instanties die zich bezighouden met armoedebestrijding, schuldhulpverlening en te wijzen op beschikbare fondsen voor mensen die financieel krap zitten. De Voedselbank Amersfoort werkt intensief samen met de voedselbanken in Leusden en Woudenberg/Scherpenzeel omdat Amersfoort betere faciliteiten heeft om de logistiek te organiseren en ook omdat er trouwe sponsors in deze gemeenten zijn. Daarom worden ook voor de klanten in Leusden, Woudenberg en Scherpenzeel basispakketten gemaakt. In Amersfoort worden aan circa 650 gezinnen voedselpakketten geleverd. Gemiddeld betekent dat 1950 personen; volwassenen en kinderen. Met de pakketten voor Leusden, Woudenberg en Scherpenzeel erbij zijn dat ongeveer 750 gezinnen en 2250 personen. Amersfoort kent een grote uitstroom, waardoor het aantal gezinnen erg varieert. Een groot deel van de klanten heeft tijdelijk een voedselpakket nodig om een bepaalde periode te overbruggen. De Voedselbank Amersfoort is afhankelijk van giften van bedrijven, instellingen, kerken en particulieren.

De organisatie drijft op een groot aantal vrijwilligers, die zich gezamenlijk inzetten voor

mensen die in een moeilijke periode van hun leven zitten.

De voedselbank Amersfoort is aangesloten bij Voedselbanken Nederland en heeft een ANBI status.

U kunt uw bijdrage overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000131451 van Diaconie DoReJo gemeente o.v.v Voedselbank

COLLECTE DECEMBER 2025

In de maand december 2025 collecteerden we voor de Stichting Lekker

Geven die is opgericht door huis- en straatarts Michelle van Tongerloo. Samen hebben we een mooi bedrag bij elkaar gebracht om het werk van de stichting te ondersteunen: €2.788,30.

Heel hartelijk dank voor alle gulle gaven!!

Voor het laatste collectedoel werd € 169,- gestort via een speciale Kerst QR code, te gebruiken via de smartphone. We deden dat voor het eerst. Ik heb gezien dat mensen die voor het eerst bij ons te gast waren de QR code gebruikten. Maar ook bekende gemeenteleden zag ik terug via de QR code. Als penningmeester van de Diaconie ben ik wel benieuwd hoe u het gebruik van een QR code hebt ervaren. Mail mij gerust daarover. Elke mening draagt bij aan de besluitvorming over hoe hiermee verder om te gaan. Zou de QR code de traditionele collecte kunnen vervangen? Ik hoor het graag!

Roland Loos
(diaconie@johanneskerk.nl)

SCHRIJVEN VOOR AMNESTY

Zondag 14 december 2025:
Write for Rights - Schrijven voor Amnesty, hoe ging het?

Op de derde Adventszondag 2025 hebben er ruim 15 mensen, waaronder twee kinderen, meegeschreven voor mensen die groot onrecht meemaakt hebben of nog meemaken en door Amnesty in hun actie "Write for Rights" zijn opgenomen.

Er zijn 35 brieven geschreven aan autoriteiten, 15 kaarten aan de personen zelf en de kinderen tekenden op een aantal van die kaarten vrolijke bloemen en zonnen. Ook zijn er 5 enveloppen met schrijf-inhoud meegegaan met mensen om thuis te schrijven.

Een dag later gingen er 10 enveloppen met de gebundelde brieven en kaarten naar alle windrichtingen: van België (enkele ambassades) tot Tunesië, Honduras en Myanmar.

Het enthousiasme en de 'oogst' was dit jaar groter dan voorheen, door de andere formule: na een dienst in plaats van gekoppeld aan de Adventsmiddag.

De diaconie overweegt daarom om het volgend jaar weer zo te doen.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

In dit bericht een verslagje over twee kerkenraadsvergaderingen.

We hebben erg genoten van de eerste kerstperiode met onze nieuwe predikant. We hadden dit jaar voor het eerst een adventslunch na de dienst op 14 december. Dit is goed bevallen en we willen dit in principe volgend jaar weer organiseren. Ook de andere veranderingen in de kersttijd hebben we geëvalueerd en we zijn er positief over. Sowieso hebben we veel bijzondere diensten gehad de afgelopen maanden, voor de eerste keer met de nieuwe predikant: herdenking van de overledenen, een doop, avondmaal, adventsdiensten, kinderkerstspel, eindejaarsdienst met de werkgroep Liturgie, en een dienst in januari waarin Desiree Berendsen improviserend voorging omdat de predikant niet kon komen. *Zie ook de overweging voor in deze Johannesbrief.*

De kerkenraad sprak weer met de werkgroep Liturgie en we oefenden "droog" om de ideeën voor een nieuwe liturgie te oefenen in de

kerkzaal. Zie daarvoor het bericht van de werkgroep liturgie.

Als sluitstuk van de discussie over de structuur van de Johanneskerk die tot 2024 is gevoerd, is de Vereniging Vrijzinnig Hervormden Amersfoort opgeheven. De personen die daar lid van waren, zijn lid geworden van de PWBA (Protestante Wijkgemeente Bijzondere Aard). Sommigen zijn lid gebleven of geworden van de landelijke vereniging VVP (Vereniging Vrijzinnig Protestanten).

Op 13 december heeft de kerkenraad en een deel van de koster (een deel was verhinderd) een zogenaamde oefening Bedrijfshulpverlening gehouden. We hadden hiervoor een organisatie ingeschakeld die ons heeft geïnformeerd over hoe te handelen bij calamiteiten zoals brand en bij ongelukken. We hebben geoefend met verbanden en met reanimatie. We hebben allemaal een diploma gekregen 😊. In januari heeft de kerkenraad het ontruimingsplan geactualiseerd. Koster en kerkenraadsleden weten nu hoe te handelen. Hopelijk is het niet nodig.

De kerkenraad heeft de reglementswijziging besproken en een adviesaanvraag aan het Adviescollege gestuurd. In de concept wijziging stellen we voor dat de gezamenlijke kerkenraad ook de functie heeft van de kerkenraad van de Doopsgezinde gemeente, de Remonstrantse gemeente en de PWBA. Hierover hadden we in oktober een doopsgezinde, remonstrantse en vrijzinnige ledenvertoeving. De aanwezigen zeiden toen te hechten aan hun eigen denominatie, maar in overgrote meerderheid geen bezwaar te hebben tegen een reglementswijziging.

De kerkenraad heeft zich gebogen over de procedure als een nieuw iemand zich aanmeldt als lid of vriend. Hiervoor is natuurlijk een procedure maar we zijn hem nog eens langs gelopen om te zien wat er beter kan. De

predikant en de secretaris hebben alle leden en vrienden langsgelopen om te kijken wie er nog geen contactlid heeft. De meeste mensen zijn nu gekoppeld, maar er zijn nog wat losse eindjes. Het blijkt ingewikkeld te zijn om Café Veerkracht een doorstart te laten hebben. De kerkenraad heeft met de predikant afgesproken dat zij tot de zomer de tijd heeft om het pioniersproject nieuw leven in te blazen, op een manier die past en die gaat werken. We moeten dus helaas allemaal wat meer geduld hebben, voordat we hier meer over horen.

We hebben het voorstel van de Groene Johannes besproken om in januari en februari geen bloemen weg te geven, maar een presentje, en natuurlijk een kaart. De kerkenraad vond dit een goed initiatief. Zie het aparte stuk in de Johannesbrief.

De kerkenraad heeft een nieuwe brief voor kerkbalans geschreven. Deze ontvangen jullie bij deze Johannesbrief.

De webbouwer is aan het werk voor onze nieuwe website. Om technische redenen verloopt dit proces trager dan gehoopt en verwacht.

Tot slot: de jaarvergadering is op 24 maart 2026.

Wil je iets vragen of opmerken over het werk van de kerkenraad? Wend je tot de secretaris, Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, 06 1587 5667

NIEUWJAARSTOESPRAAK

Goedemorgen, dit is mijn achtste en laatste nieuwjaarstoespraak. Arianne Boon heeft op 28 december al een heel mooi overzicht gegeven van alle verbindingen die de Johanneskerk heeft met externe organisaties in de wereld, in Nederland en hier in de stad; dus daar ga ik het niet over hebben. In deze nieuwjaarstoespraak ga ik vooral in hoe het met de Johanneskerk zelf gaat. Ik benoem hier een aantal hoogte- en dieptepunten en u mag zelf bepalen wat wat is.

Ik werd acht jaar geleden kerkenraadslid. Toen zat ik wel eens na te denken over wat zijn nou de moeilijke dingen waar je als kerkenraad voor kan staan? Natuurlijk zijn dat reglementen en statuten die we goed op orde moeten hebben. Dat hebben we inmiddels voor elkaar. Maar voor mij was dat vooral het afscheid nemen van de predikant. Alke Liebich heeft na een dienstverband van ruim 12,5 jaar bij ons afscheid genomen en toen stonden we voor de taak om een opvolger voor haar te vinden. En dat is ons gelukt. En hoe! Hannah Westerink heeft gesolliciteerd en persoonlijk ben ik ontzettend blij met haar.

Maar ja, met alleen een predikant ben je er natuurlijk niet. Eind 2024 hadden we nog drie organisten, namelijk Wibren Jonkers, Hans van Haeften en Alice van Eldik. En min of meer op hetzelfde moment hebben die alle drie afscheid genomen en stonden wij voor de uitdaging om nieuwe organisten te vinden. In een hele andere setting sprak ik wel eens met een organist en vroeg dan of hij nog belangstelling had bij ons te spelen. Het antwoord was ontkennend, maar toch, Frank Odding, nu sta je hier en inmiddels ben je ook alweer heel veel keren hier geweest. Maar wij moesten aan het werk om een nieuwe organist te vinden. We hebben gemaaild, we hebben gebeld, we hebben een advertentie gezet, we hebben alle organisten van de PGA en kerken in de regio benaderd, vrienden van vrienden, het conservatorium. Uiteindelijk heeft dat geresulteerd in dat we elke week een prima organist hebben en dat we daar eigenlijk heel blij mee zijn. Op de een of andere manier heeft de advertentie ook de nationale Vacaturebank gehaald. In oktober heeft dat geresulteerd in nog twee sollicitanten en die sollicitanten hebben we aangehoord en beluisterd. Eén van hen komt in januari proefspelen en ik ga ervan uit en ik hoop dat zij de nieuwe organist gaat worden.

U bent natuurlijk op kerstavond hier in de kerk geweest voor het kerstspel. Dit was het laatste kerstspel op deze manier. De kinderkringleiding en degenen die het kerstspel organiseren, hebben gezegd dat het op deze manier niet meer gaat. Zij werken allemaal in de zorg of op school en de periode voor Kerstmis is een zeer drukke periode. Werk combineren met het organiseren van het kerstspel vraagt heel veel. Dus nu zijn we aan het nadenken over een alternatief in tijd en in plaats.

Tenslotte heb ik nog wel zorgen over de kerkenraad. Ik zei al, dit is mijn achtste toespraak. Ik ben nu acht jaar lang voorzitter en toen ik begon waren we met acht kerkenraadsleden plus de predikant. Als ik in maart afscheid neem, dan is de kerkenraad nog maar over met drie personen plus de predikant. En natuurlijk hebben we in de afgelopen jaren de reglementen en de statuten aangepast, zodat dit allemaal ook mogelijk is. Maar dat wil niet zeggen dat het ook werkbaar is. En ik weet, velen van u zijn betrokken bij de Johanneskerk als vrijwilliger. Maar voor de kerkenraad begint het toch wel heel moeilijk te worden. We zakken hiermee echt door de ondergrens en ik roep u dan ook op om de komende maanden nog eens goed na te denken of u niet in de kerkenraad plaats wil nemen.

Als laatste punt weer wat vrolijkers. Ik mag ook altijd vrijwilligers bedanken. In de afgelopen jaren hebben we natuurlijk al heel veel verschillende soorten vrijwilligers bedankt. Deze keer is het in lijn met wat ik eerder heb verteld. De organisatoren en de medewerkers van het kerstspel staan in de belangstelling. Ze hebben weer een schitterend kerstspel georganiseerd. Velen waren daar getuige van. We hebben enorm genoten. Voor hen rest een applaus en een bedankje! In de eerste plaats voor degenen die de regie en het verhaal hebben gedaan. Dat zijn Hetty Deelstra, Geke van Schuppen, Annette Koops en Geertrui

Meinema. Dan hebben we voor de techniek: Esther van der Steeg, Bert Burger en Einar Folmer. U hebt haar gezien als hoofdrolspeler: Corrie Hoekstra. En tenslotte is er ook nog een schitterend decor in elkaar gezet door Mieke Horlings en Tieke Phaff. Een warm applaus voor hen allemaal.

Kees Meinema – Linders

KERKENRAADSLEDEN GEZOCHT

In de kerkenraad zitten op dit moment vijf mensen. Kees Meinema is voorzitter, Laura van Rossum du Chattel secretaris, Arriën Kruyt penningmeester, en ik ben gewoon lid. Het vijfde lid is onze predikant Hannah Westerink.

Per 1 maart is Kees acht jaar kerkenraadslid. Dat betekent dat hij moet stoppen. Drie mensen naast de predikant is wel erg weinig om de boel draaiende te houden. Bovendien valt het u misschien op dat als Kees stopt, ik -naast de predikant- het enige nog niet gepensioneerde kerkenraadslid ben. We zouden dus graag wat aanvulling en wat verjonging willen.

Wat doet een kerkenraadslid dan? En hoeveel tijd kost je dat ongeveer? De kerkenraad is eindverantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de gemeente. De kerkenraad vergadert eens per maand een avond. Daarnaast ben je eens per maand kerkenraadslid van dienst op zondagochtend. Als kerkenraadslid houd je contact met één of twee groepen in de gemeente, bijvoorbeeld de diaconie of de werkgroep liturgie. Voorzitter, secretaris en penningmeester besteden er uiteraard meer tijd aan dan een algemeen kerkenraadslid.

Op dit moment zoeken we één of twee algemeen kerkenraadsleden.

We verdelen de taken op zo'n manier dat iedereen doet wat hij of zij interessant vindt en dat niemand meer doet dan past. Eens per jaar hebben we een heimiddag om terug te kijken en na te denken over plannen voor de iets langere termijn. Kerkenraadslid zijn is een mooie manier om de gemeente van binnenuit goed te leren kennen.

Ben je al lang lid van de Johanneskerk of nog maar kort, ben je al eerder kerkenraadslid geweest of nog nooit, hoe oud je ook bent, kom ons versterken. Het zou heel mooi zijn als we in de ledenvergadering van maart één of twee nieuwe kerkenraadsleden konden voorstellen aan de gemeente. Meld je bij mij of bij Laura. Wie gunt Kees nu geen goede opvolgers bij zijn afscheid?

Desiree Berendsen

DE VREDESDUIF BIJ ELISABETH GROEN

Sinds eind september is de vredesduif van de Johanneskerk in het stadspark Elisabeth Groen. De duif werd in een viering aan twee vrijwilligers van het park overhandigd. Inmiddels blijkt dat de duif zich goed thuis voelt op haar nieuwe plek. Ze staat voor het raam in het houten grijze beheergebouw naast de parkeerplaats van het Parkhuis. Iedereen die wel eens in het Parkhuis komt voor koffie of thee of het vieren van een feestje, kan de duif in de houten barak zien staan.

Het stadspark Elisabeth Groen is in 2013 bedacht. Toen was al bekend dat het oude Elisabeth ziekenhuis zou worden gesloopt. De gemeente Amersfoort besloot om dit terrein een groene bestemming te geven. Zo werd het stadspark ontwikkeld, voor en door bewoners. In 2018 kwam het zuidelijke deel gereed, en in 2021 was het park klaar. Een beheergroep van acht mensen zorgt samen met de gemeente voor het onderhoud. Het betekent dat de beheergroep de ongeveer 15 - 20 vrijwilligers aanstuurt die iedere zaterdagmorgen tussen 9 en 12 uur welkom zijn om mee te helpen. Er zijn altijd klussen te doen: blad harken, of snoeien, vlonders schoonhouden enzovoort.

De beheergroep heeft veel deskundigheid in huis, en de officiële parkwachter werkt een dag in de week voor de stichting.

De vrijwilligers komen veelal uit de buurt. Het park is immers voor en door bewoners bedoeld. Wie op de website van het park kijkt, krijgt een indruk van de vele mogelijkheden die het park biedt. Je kunt er natuurlijk wandelen, maar er is ook een blotevoetenpad, of je kunt mee met een excursie. Denk aan het volgen van een proefroute waarbij je onderweg langs fruit en noten komt!

Het park kent een vogelwerkgroep, er zijn nestkasten, en er zijn broeihopen voor de ringslang. Een deel van de grond is bestemd voor stadslandbouw, voor een moestuin.

Een ideale plaats dus voor onze Vredesduif die er op haar plekje over waakt dat er zorg is voor de

goede aarde. Vrijwilligers zijn altijd welkom, maar je kunt er ook 'gewoon' genieten van de natuur. Het park is rolstoelvriendelijk; fietsen mag niet.

Nog veel meer informatie op:

www.elisabethgroen.nl

Dineke en Karin

VAN DE WERKGROEP LITURGIE

Met enige regelmaat buigt de Werkgroep Liturgie zich over het onderwerp: orde van dienst. Zo hebben we in februari 2023, samen met liefhebbers uit de gemeente, een dag gebrainstormd over de liturgie in het algemeen. De komst van een nieuwe voorganger in mei 2025 was een goede aanleiding om de orde van dienst opnieuw tegen het licht te houden. Er was begin december 2025 overleg met ds. Hannah Westerink en met de kerkenraad over twee hoofdpunten.

Ten eerste zou het begin van onze vieringen wat kernachtiger kunnen worden opgebouwd. Dat brengt meer rust en concentratie. Daarom zal het dienstdoende kerkenraadslid een vaste zin uitspreken bij het aansteken van de zondagskaars: *'Wij vieren God als het licht in mensen ontstoken.'*

Er komen nieuwe standaardteksten als bemoediging (en drempelgebed).

Het inlegboekje wordt aangepast, en daarin zal ook het kinderlied worden opgenomen.

Begin maart zal er een lectorentraining worden gehouden.

Een tweede hoofdpunt van het overleg betrof de rol van de kinderen in onze vieringen. De wens is om de kinderen meer bij de vieringen te betrekken. Daarover wordt binnenkort gesproken met de leiding van de kinderkring, en met de ouders van de kinderen.

Met elkaar vieren betekent ook dat we meebewegen met de tijd en met veranderende inzichten. We schrijven geen wetten van Meden en Perzen... Als werkgroep zijn we dus ook altijd blij met suggesties. Laat het ons weten als er vragen of wensen zijn!

Arianne Boon, Tineke Boudestein, Dineke Spee

OVER VRIJWILLIGE BIJDRAGEN EN HET LEDENTAL

Bij deze Johannesbrief vindt u een enveloppe met de brief die u ieder jaar ontvangt en die u oproept om uw vrijwillige bijdrage te voldoen. U kunt uw bijdrage overmaken naar NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

LEDEN								VRIENDEN							
jaar	2004	2020	2021	2022	2023	2024	2025		2004	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Do	66	24	24	21	20	17	18		10	9	6	6	7	6	5
Re	120	48	45	39	36	37	38		14	18	17	17	22	18	19
PKN/VP	114	71	70	68	63	58	57		15	-	-				
Vr-DRVP									10	32	31	26	31	32	29
Totaal	300	143	139	128	119	112	113		49	59	54	49	60	56	53
	Totaal								Procent						
jaar	2004	2020	2021	2022	2023	2024	2025		2004	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Do	76	33	30	27	27	23	23		22	16	16	15	15	14	14
Re	134	66	62	56	58	55	57		38	33	32	32	33	33	34
PKN/VP	129	71	70	68	63	58	57		37	35	36	38	35	35	34
Vr-DRVP	10	32	31	26	31	32	29		3	16	16	15	17	19	18
Totaal	349	202	193	177	179	168	166								

Het aantal leden en vrienden is het afgelopen jaar door overlijden met 2 verminderd (1,8%). Het aantal ingeschreven personen was het afgelopen jaar gelijk aan het aantal uitgeschreven personen. Mochten er lezers zijn die behoefte hebben aan leeftijdsverdelingen, dan stuur ik die graag toe. Een mailtje naar jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com

COLUMN EN ANDERE BIJDRAGEN:

COLUMN - LATEN VERRASSEN

Vorige maand werd ik dertig. Daar heb ik een tijdlang met plezier dramatisch over gedaan, maar eigenlijk wordt het leven alleen maar leuker. Met mijn drie zussen hebben we de traditie om bij 30 jaar samen uit eten te gaan, de laatste keer dat dit gebeurde was ruim tien jaar geleden. Ik weet nog dat ik zei: *'de volgende (en laatste) keer is het dan eindelijk mijn beurt'*. Ik kon me er niets bij voorstellen; ik was nog geen twintig en dertig voelde als een leven weg. Misschien klopte dat ook wel; dat er een leven tussen zat. Ik zal de eerste niet zijn die zegt dat tijd maar iets wonderlijks is.

Terugkijkend, is het fascinerend om te merken hoe veel van wie je bent, er eigenlijk al zo vroeg in zat. En alsof je dat opnieuw ontdekken moet. Zo verzon ik vroeger allerlei verhalen en maakte ik samen met vriendinnen talloze voorstellingen. De afgelopen jaren heb ik mijn plezier in theater weer 'her'ontdekt. En soms, soms is het ook goed om gewoon weer eens iets te doen waar je vroeger zo'n pret in had. Zo ben ik tijdens het winterweer gaan sleeën met nichtjes en neefjes. Hard van de heuvels af. Maar misschien had ik nog wel het meest plezier om al die vrolijke mensen, die al even vrolijk, met slee en al, zo vol de struiken in doken.

*Tijd - het is vreemd, het is vreemd mooi ook
nooit te zullen weten wat het is*

*en toch, hoeveel van wat er in ons leeft is ouder
dan wij, hoeveel daarvan zal ons overleven*

*zoals een pasgeboren kind kijkt alsof het kijkt
naar iets in zichzelf, iets ziet daar
wat het meekreeg*

*zoals Rembrandt kijkt op de laatste portretten
van zichzelf alsof hij ziet waar hij heen gaat
een verte voorbij onze ogen*

*het is vreemd maar ook vreemd mooi te bedenken
dat ooit niemand meer zal weten
dat we hebben geleefd*

*te bedenken hoe nu we leven, hoe hier
maar ook hoe niets ons leven zou zijn zonder
de echo's van de onbekende diepten in ons hoofd*

*niet de tijd gaat voorbij, maar jij en ik
buiten onze gedachten is geen tijd
we stonden deze zomer op de rand van een dal
om ons heen alleen wind*

Rutger Kopland - Tijd

*(Uit: Over het verlangen naar een sigaret Van
Oorschot, 2001)*

Hannah Westerink

REIS DOOR DE RUIMTE

*In de Johannesbrief zal dit seizoen steeds een
bijdrage staan over en vanuit de Ruimteviering.
Naast actualiteiten vanuit de vieringen worden
aspecten van de Ruimtevieringen belicht.*

*In seizoen '25-'26 is er geen jaarthema. De
voorbereidingsgroepen laten zich verrassen door
het oecumenisch leesrooster. Zo ging het in
december over de poort uit Psalm 24 en de
droom van Jozef waarin hem een engel verschijnt
ten tijde van Maria's zwangerschap.*

*Er wordt door de voorbereidingsgroepen
gespeurd naar de dynamiek en samenhang van
wat in het leesrooster wordt aangegeven, er
worden thema's uitgehaald en steeds is er de
vraag: kan het ons in beweging houden?*

*In november is het Gedenk- en Herdenkdoek
geïntroduceerd. Daarop zijn de linten bevestigd*

Ruimteviering

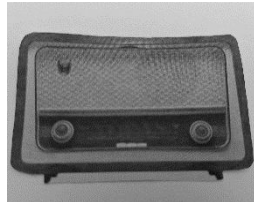
*die vanaf 1982 in de vieringen tijdens de
voorbeden beschreven zijn met namen die
herinnerd worden. Jaarlijks zal dit in de
novemberviering een rol hebben: Koester de
namen die wij hier gedenken.*

*Na de viering op 18 januari is er een lunch en
wordt terug en vooruit gekeken naar de
Ruimtevieringen, mede aan de hand van de
overleggen tussen de RV-coördinatiegroep en de
Johanneskerk kerkenraad.*

De Bijbel wordt aangedragen, gesproken, gehoord, beaamd.

Na Kyrie en Gloria volgt “Bij het Woord”, ook wel genoemd de Dienst van de Schriften. Om te beginnen wordt de Bijbel naar voren gedragen en in de handen van de lezer gegeven. Links en rechts van de lezer staat iemand met een kaars. Een oude traditie in vaak donkere kerken, maar

de kaarsen staan ook symbool voor Gods woord dat een licht is op onze weg. Tijdens het naar voren dragen van de Bijbel wordt een lied gezongen. De

voorbereidingsgroepen kiezen een passend lied. Regelmatig klinkt nog het lied van de beginjaren: *Vijf tellen na nu. - De nacht die valt, - de dag van morgen. - Wat staat ons te doen? - Wat staat ons te wachten? - Gods woord is een lamp voor je voet en een licht op je pad.* De laatste regel is ontleend aan Psalm 119 en wordt bij de 2e en 3e keer in canon gezongen. Overigens zegt de tektschrijver Hans Blanckesteijn over die eerste woorden “vijf tellen na nu” dat hij daarmee een omroepgrapje inbrengt: ‘Opname vijf tellen na nu’. En Hans was nieuwslezer bij de radio....

De voorbereidingsgroepen kiezen in de regel zelf naar welke tekstweergave (Bijbel-vertaling, berijming) hun voorkeur uitgaat. Er zijn immers meerdere Bijbelvertalingen en -hertalingen.

Na de lezing zetten de kaarsdragers de kaarsen op de tafel waar ook de Bijbel neergelegd

wordt. De gemeente zingt een acclamatie, naar keuze van de voorbereidingsgroep. Vroeger zongen we soms met beweging in een dubbele kring: *Woord van ver - taal van ooit - Woord dat sterft - woord, sta op - in ons oor.*

Na de acclamatie volgt de uitleg of de overweging, waarna veelal enkele ogenblikken stilte. De stilte wordt vaak afgesloten met het geluid van de citer, zacht pianospel of een lied. Daarna worden de kaarsen bij de Bijbel gedoofd; de ‘dienst van de Schriften’ is voorbij.

Januari 2026, namens de coördinatiegroep,
Riemer Poortstra

Voor bovenstaande tekst is o.a. gebruik gemaakt van ‘Voor wie niet stil kan zitten in de kerk’ van Hans Blanckesteijn (Gooi en Sticht/ Kok, Kampen, 2002). Zie ook: www.ruimteviering.nl

INTERVIEW MET EMMA KLEVER

Zondag 30 november was een bijzondere, maar vooral feestelijke dag in het gezin van Emma Klever en Eline Prinsse. Naast dat het eerste Advent was, werd op die dag hun tweede zoon Abel gedoopt. Vanaf het begin voelen Emma en haar gezin zich welkom in de Johanneskerk en langzaam maar zeker leren zij ook steeds meer mensen kennen. Emma aarzelde geen moment toen ze gevraagd werd voor een interview in de Johannesbrief, *'dan kunnen anderen mij ook leren kennen'*

Emma is geboren in 1989 (Amsterdam) en snel daarna is het gezin verhuisd naar Zaanstad/Wormerveer. Haar zusje hebben we gezien, zij is de Meter van kleine Abel, en ook haar broer en ouders waren aanwezig in de doopdienst. Het benoemen van een Meter is waarschijnlijk nog een restje van haar verleden. Haar vader was eerst katholiek pastoraal werker en is later Doopsgezind predikant geworden. Emma heeft heel warme herinneringen aan de jaren dat zij in de pastorie woonden. Met haar zusje ging ze 's avonds, vóór ze naar bed ging, de kaarsjes in de kapel uitblazen.

Na Zaanstad volgen verschillende woonplaatsen, alle gekoppeld aan studie of werk. Na de middelbare school heeft Emma eerst een jaar vrijwilligerswerk (sociaal werk) gedaan in Duitsland. Het werken met en voor mensen die het minder getroffen hebben in het leven, heeft veel indruk gemaakt, alsook haar gevormd in haar maatschappelijke betrokkenheid. Daarna volgde Groningen waar ze Internationale Betrekkingen studeerde. De studie paste heel goed bij haar ambitie en vaardigheden én ze leerde er Eline kennen. Het studentenleven heeft een stevige basis gelegd voor haar verdere leven én haar bagage gegeven voor haar denken over de natuur en de toekomst van de wereld. In Brussel heeft ze, van 2014 tot 2018, met veel plezier gewerkt voor een NGO voor Europese samenwerking. Het wonen in Brussel met Eline, de uitdagende mogelijkheden binnen haar baan, het voelde als een mooi avontuur. Na vier jaar was de overgang naar Ede groot, maar het was er goed wonen en de geboorte van Joris in 2019 maakte het leven ook daar de moeite waard.

En dan nu woont Emma, sinds een paar jaar, in Amersfoort. Ondertussen is Abel geboren en genieten ze met elkaar van de vele mogelijkheden van de stad. Sinds een jaar werkt Emma bij Greenpeace waar ze twee rollen heeft: ze is verantwoordelijk voor het schrijven van voorstellen om geld te genereren en ze coördineert werkzaamheden rond de Europese Bossenwet, waarbij ze vanuit Nederland toch weer 'Brussels' werk kan doen.

Emma heeft altijd, als kind al, het belang gevoeld om ergens bij te horen, mee te kunnen doen en uitgedaagd te worden. Als jongere was ze al betrokken bij de Franciscaanse Beweging, deed ze mee met de Pinkstervoettochten. Het gedachtengoed spreekt haar erg aan: respect voor de ander, aandacht voor de natuur en eerlijke verdeling binnen de samenleving. Ontmoeting en bezinning hebben haar belangstelling.

Ook voor hun jongens hopen Emma en Eline zo'n plek te vinden. Het is dan ook niet gek dat Emma, terugkijkend op de doopdienst, vooral benoemde dat het zo fijn was dat er kinderen bij waren en dat ze hoopt dat ook Abel, net als Joris, kinderen van zijn leeftijd gaat treffen in de kerk.

8

Het leven in een jong gezin met twee kleine mannekes, twee drukke banen, familie en vrienden is heel leuk en enerverend, maar ook

druk. Veel vrije tijd blijft er niet over, museumbezoek en dat uitsmeren over een hele dag is er nauwelijks meer bij, maar *'dat geeft niet, dat komt later wel weer'*.

Op de valreep van ons gesprek noemt Emma in dat kader nog wat verrassends, namelijk dat ze altijd viool heeft gespeeld en sinds enkele jaren met veel plezier in Utrecht in een Tango-orkest speelt.

En dan is het tijd om af te ronden, de wekker loopt morgen weer vroeg af (of Abel of Joris

spelen voor wekker...). Wat leuk om het plaatje van het gezin rond het doopvont, met hard blazende Joris in het water voor de doop van zijn broertje Abel, wat ingekleurd te zien.

Dank Emma, voor je tijd tussen alle drukte door, maar vooral voor je openheid en je gezellige verhaal over jouw en jullie leven!

Trudy Leeuwendal

BLOEIENDE BLOEMEN IN DE KERK IN DE WINTER?

In 2023 is onze kerk begonnen met extra aandacht voor duurzaamheid voor de wekelijkse bloemen in de dienst. We weten door berichten over o.a. de lilieteelt dat er bij de bloemeteelt veel gif gebruikt wordt. Maar ook bij het kweken van chrysanten en tulpen is dat het geval. Er komt vele malen meer gif bij kijken dan bij de teelt van groente en fruit. En dan worden er bovendien nog bloemen in het verre buitenland geteeld en per vliegtuig hierheen gevlogen. Of in jaarrond verwarmde kassen grootgebracht. Dat gebeurt o.a. bij rozen.

We vroegen ons af: Willen we daaraan meewerken? Is dat "goede zorg voor de schepping"? Nee natuurlijk, we weten dat dat klimaatverandering en achteruitgang van de natuur teweegbrengt en daarom hebben wij het bloemenbeleid in 2023 met de kerkenraad, de liturgiecommissie en de bloemenverzorgers besproken. Er ging een bericht uit naar de bloemenverzorgers om op zondag zoveel mogelijk biologische bloemen of bloemen uit eigen tuin op de liturgietafel te zetten, compleet met adressen van zaken/pluktuinen waar deze te koop zijn. En er kwam een stukje hierover op onze website. Dat gold vooral nog voor de

zomermaanden, als er veel bloemen zijn in onze natuur.

Maar nu is het winter.

Er zijn inmiddels groene kerken in Amersfoort die al radicaal gekozen hebben voor een andere bloemengroet in de wintermaanden: een boek of gedichtenbundel, een door de kindergroep versierde bloempot met inheemse (bio)bolletjes. En dan een paar mooie takken wintergroen op tafel, later misschien aangevuld met een vroegbloeiende tak forsythia of magnolia. Een berichtje hierover stond in de Vierklank en heeft ons als Groene Johannes op het spoor gezet. Graag introduceren wij dus nu ook bij de Johanneskerk het volgende als experiment:

In de maanden januari en februari, als de natuur in rust is, maakt een vrijwilliger een vaas met "wintertakken" op. De liturgische kleur kan eventueel door een mooie doek bij en om de vaas worden aangegeven. Daarnaast komen er kleine attenties om weg te geven, zoals bloempotjes met biologische bolletjes, een leuk zelfgemaakt zeepje of kaarsje. En het kerkenraadslid van dienst die bestemt naar wie de attentie gaat, maakt hieruit een keus. In maart wordt het geëvalueerd om te weten of en hoe we hier in de volgende winter mee door gaan. Graag horen we ook uw ideeën hierover!

Namens de Groene Johannes, Gerard Rosbergen, Alke Rosbergen, Johanneke Maris

COLUMN: KERKEN

Ik ben Christen. Het ontdekken en rondzwerven als Christen is nog altijd gaande en brengt ervaringen. Zo bracht mijn tweede verblijf in het Nijkleester in Hilaard een nieuw besef. Het kloosterritme past mij goed. De omgang met een kleine groep in verbondenheid maakt mij rustig en brengt me bij God en mezelf. De kerkdiensten in De Achthoek in Scherpenzeel, mijn 'tweede kerk', bieden weer een heel andere ervaring. Het onderdeel zijn van een grote groep en het gevoel er toe te doen. Opgeroepen door een volle kerk, een groot orgel en veel kinderen. De klassieke (krakende) kerkbanken zijn bonus. De traditionele liturgie passend in de setting.

Ik was op een zondag samen met een ander lid van onze Johanneskerk te gast in de dienst van De Achthoek. Na afloop noemde zij het een bijzondere beleving maar niet een om te herhalen. Toch ben ik daar gastlid geworden. Juist vanwege de volle kerk en de daardoor machtige samenzang met het krachtige orgel. Maar ook vanwege de inhoud. Dominee Lyonne is een warme open vrouw die vanaf de kansel over liefde en saamhorigheid spreekt. Haar overwegingen hebben een sterke Bijbelse link. De Achthoek voelt als een veilig eiland in een harde en onrustige wereld.

Net als Nijkleester past me dat wel. Maar ik ben niet naïef (hmmm, een beetje dan...). Eilandjes spoelen, als je even niet oplet, vanzelf onder of worden veroverd door onverlaten die er hun eigen ding mee doen. Begrijp me goed, De Achthoek is niet naar binnen gekeerd maar als kerkganger zou je dat voor jezelf wel kunnen laten gebeuren. In De Achthoek worden elke zondag bij de ingangen verpakte Wilhelmina pepermunten uitgedeeld. Op het moment dat de preek begint gaat er een hevig ritselen van snoeppapiertjes door de kerk. Ik moet daar nauwelijks verholen om gniffelen. Ik spaar de pepermunten op voor andere gelegenheden, een busrit ofzo. Maar ik snap dat het bij de ingesleten traditie hoort van het stil luisteren. Ik heb geen oordeel.

Ik heb ook de ervaring van de Bergkerk in Amersfoort waar de gemeente tijdens de dienst responsaal en ook in acclamatie betrokken is. Koppie erbij houden dus.

Een tijd geleden was ik in een Katholieke uitvaartmis te Breda. Ik kan het niet helpen (excuses aan de ontslapene) maar ik herinner me die twee uur durende plechtigheid bijna alleen+ nog maar van de onwaarschijnlijk koude kerk. Gevoelsmatig was het buiten warmer dan binnen. En ook mijn fout met de hostie (ik ging voor het volledige pakket). Ik dacht de hostie aan te nemen en op weg terug naar de kerkbank te gebruiken. Een sissende geestelijke riep mij tot de Katholieke orde. Ervaringen, leren, voelen. Mijn gevoel was niet goed toen een dominee tijdens een uitvaartdienst in Harderwijk tegen de nabestaanden opmerkte dat ze blij moesten zijn dat moeder nu al bij God was. Ongelukkige formulering of toch letterlijk zo bedoeld? Lastig, maar zo gaat dat. Blijven zien en horen.

En dat allemaal vanuit de Johanneskerk, mijn kerk, mijn thuis, mijn basis. Liefdevol. Veilig maar prikkelend. Nadenken verplicht! De beste kerkgemeenschap voor een Christen die onderzoekend is. De beste plek voor mij (ik zal nooit klagen over een ietwat frisse kerk, ik weet nu beter).

Roland Loos

EEN EERSTE STAP - EN EEN ONVERWACHT WELKOM

Mijn eerste stap richting een kerk begon niet met overtuiging, maar met nieuwsgierigheid. Een klein, bijna verlegen stemmetje in mij dat zei: *ga eens kijken wat een kerk en religie eigenlijk zijn*. Lange tijd had er een duidelijke barrière tussen mij en geloof gestaan. Religie was voor mij vaak verbonden met veroordeling van homoseksualiteit, en soms zelfs met agressief activisme dat probeerde homo's hun plek in de samenleving te ontzeggen. In mijn hoofd was een gelovig mens bijna per definitie homofoob - iets wat je ook terugziet in allerlei statistieken. Toch begonnen die vooroordelen langzaam te slijten. Niet ineens, en zeker niet naïef. Ik heb vrienden in Frankrijk die uit zeer katholieke families komen en die mij desondanks accepteerden zoals ik ben. Ik was lid van een 'Kring', een vereniging waar homoseksuelen elkaar konden ontmoeten om vriendschappen op te bouwen en samen tijd door te brengen. Tot mijn verrassing bleek die vereniging in Nederland ooit te zijn opgericht door leden van de geestelijkheid. Ook herinner ik me het verhaal van een Syrische vluchteling die worstelde met zelfacceptatie, totdat een predikant tegen hem zei: *"Het geeft niet. Je houdt gewoon van mannen en God accepteert je zoals je bent."* Zulke zinnen blijven hangen. Ze verzachten iets vanbinnen.

Dat alles speelde zich af tegen een weerbarstige achtergrond. In 2019 verscheen de Nashvilleverklaring, waarin kerken werden opgeroepen homoseksualiteit niet te accepteren. Het raakte me diep. Tegelijk zag ik datzelfde weekend een kerk in de binnenstad, De Zwaan, met een regenboogvlag. Dat eenvoudige beeld maakte veel duidelijk: niet alle kerken dachten er hetzelfde over. Ik vermoed dat veel mensen zich dat onvoldoende realiseren.

In de zomer van dat jaar zei dat stemmetje opnieuw: *Wat heb je te verliezen? Wat kost het om te geloven?* Voor mij was één ding

essentieel: ik moest een kerk vinden waar ik veilig en welkom zou zijn. Internet hielp, en zo ontdekte ik **Wijdekerk**. Tot mijn verrassing hadden meerdere kerken in Amersfoort het convenant ondertekend. Dat gaf rust. Niet omdat alle vragen ineens verdwenen, maar omdat de grootste angst, niet geaccepteerd worden, even naar de achtergrond kon. Mijn eerste kerkgang was in augustus 2019 in de Emmaüskerk, in het oonde. Het voelde als een sprong in het diepe. Ik kende de protestantse traditie nauwelijks: ik was opgegroeid met de islam, ging soms naar de moskee, en had later vooral katholieke kerken van binnen gezien. Protestantse diensten kende ik vooral uit films. Ik kwam zelfs door de verkeerde deur binnen. De beheerder keek verbaasd, ik moest lachen, het brak het ijs. Er werd gezongen, iets wat ik lang niet had gedaan. Muziek had nauwelijks een rol gespeeld in mijn opvoeding. Toch zag ik mensen die samenkwamen om te luisteren en deel te nemen. De preek raakte me: de Bijbel werd niet letterlijk opgelegd, maar in verband gebracht met het leven van nu. Tegelijk vroeg ik me af of ik wel een plek had in deze familiekerk, tussen ouders en kinderen. Na afloop werd ik hartelijk ontvangen. Er was koffie, thee, nieuwsgierige vragen. Een vrouw gaf me een papieren overzicht van alle PKN-kerken in Amersfoort. De Johanneskerk stond toen nog niet op Wijdekerk vermeld, maar de beschrijving op

dat papier sprak me aan. Woorden als *brug tussen geloof en samenleving* voelden vertrouwd. Bij kerken die benadrukten “*wij volgen het woord van de Bijbel*” voelde ik juist afstand. Ik dacht: *ik heb de kennis en het geloof nog niet om me daarbij veilig te voelen.*

Een paar dagen later ging ik naar de Johanneskerk. Opnieuw een sprong, maar dit keer een zachte landing. Ik werd gezien en aangesproken. Dat lijkt klein, maar het is allesbehalve dat.

Als niemand naar me toe was gekomen, was ik waarschijnlijk niet gebleven, misschien zelfs nooit teruggekomen. Wat me ook verraste, was hoeveel er gebeurt in een kerk: liturgie, diaconie, vieringen, leesgroepen, maaltijden. Een gemeenschap, in de volle betekenis van het woord. Mijn eerste stap naar een kerk begon met twijfel en voorzichtigheid. Dat ik uiteindelijk in de Johanneskerk terecht kwam, ervaar ik nog steeds als een geschenk van ruimte, tijd en welkom.

Nicolas Abdesselam

ACTIVITEITEN

JOHANNESMAALTIJD EN IFTAR MAALTIJD

Wanneer? De volgende maaltijd is op maandag 2 februari.

Hoe laat? Inloop met glaasje vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.30 uur.

Voor wie? Voor alle gemeenteleden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!

Na het eten rond 19.30 uur willen Geertrui en Kees iets vertellen over deep canvassing. Voor de maaltijd kunt u zich tot en met de voorafgaande zondagmiddag opgeven bij Corrie Bongers-Bos 033-8885103 of per e-mail aan: johannesmaaltijd@hotmail.com.

Dan is er in de Ramadan weer een Iftar maaltijd en wel op zondag 1 maart.

Inlooptijd is 17.45 uur en het eten begint iets voor 18.25 uur.

Opgave tot en met de voorafgaande zondag 23 februari bij Corrie Hoekstra:
corrie.hoekstra@planet.nl

Net als vorig jaar komen er mensen van de SECU, en ongeveer 20 mensen van de Johanneskerk. Kijk ook in de Johannesmails in de 2e helft van februari.

Tieke Phaff en Corrie Hoekstra

REMONSTRANTEN AMERSFOORT

Ieder jaar is er een bijeenkomst van de Remonstranten in Amersfoort. Doel is om ons bewust te blijven dat we ook een Remonstrantse gemeente zijn binnen de Johanneskerk en om elkaar als Remonstranten te kennen. Nu is er een bijeenkomst gepland op **woensdag 25 februari** 20.00 uur in de Johanneskerk. Er is een

aantal nieuwe mensen lid of vriend geworden die we graag verwelkomen.

Het programma is als volgt:

19.45 inloop met koffie/thee

20.00 opening door de voorzitter, Kees Meinema

kennismaking

berichten uit de Kerkenraad; o.a. vervanging Kees.

berichten uit Utrecht

vragen en opmerkingen

20.45 Elza Kuyk, lid van onze gemeente en docente bij het Remonstrants Seminarium, vertelt uit haar praktijk.

21.15 Gezellige afsluiting met een hapje en een drankje

Leden, vrienden en belangstellenden zijn van harte welkom.

Kees Meinema en Tineke Boudestein

'DE MARE VAN MIRJAM, MARIA EN MARYAM'

Op vier maandagavonden in februari 2026 staan in een Leerhuis vrouwen van aanzien centraal:

Mirjam uit Tenach, Maria uit het Nieuwe Testament en Maryam uit de Koran. Aan de hand van teksten uit de drie tradities - zowel oude als heel recente teksten - staan we stil bij de rol die vrouwen daarin spelen. In de oude geschriften vinden we veel aandacht voor de eerbiedwaardige rol van vrouwen maar in hun uitwerking krijgen vrouwen een ondergeschikte rol toebedeeld. Nieuwe stemmen gaan daar tegenin, het gesprek ligt open.

Mirjam, Maria en Maryam; niet alleen eerbiedwaardig maar ook voorbeeldig strijdvaardig. Uitdagende gespreksstof voor vrouwen én mannen, zeker nú.

Leerhuis op maandag 2, 9, 16 en 23 februari, van 20.00 - 22.00 uur

(dit Leerhuis werd eerder gehouden in november 2025)

Begeleiding: Paul van der Harst, Dineke Houtman, Jan Roelof Nienhuis
Fonteinkerk/Huis van Zuid; Robert Kochstraat 4, Amersfoort.

Kosten: 15 Euro; inschrijven:
Leerhuisamersfoort@kpnmail.nl
www.zindex033.nl

NIJKLEASTER 16-18 OKTOBER 2026

Ook in 2026 hopen we weer met een groep mensen uit de Johanneskerk naar Nijkleaster in Friesland te gaan. Dat wordt dan de derde keer dat we gaan, het begint op een traditie te lijken. Kijk voor informatie over het klooster op <https://nijkleaster.frl/kloostergemeente/>, of vraag aan iemand die de afgelopen jaren mee

was over zijn over haar ervaringen (bijvoorbeeld Jeanne van Doorne, Roland Loos of Esther van der Steeg). Vooralsnog hebben we alle kamers van het klooster gereserveerd, dat wil zeggen negen kamers voor maximaal twee personen. Het weekend duurt van vrijdagavond 16 oktober tot zondag na de lunch op 18 oktober. Vervoer regelen we onderling.

Reserveer dit weekend vast in je agenda. Als je mee wilt, of erover denkt mee te gaan, laat het dan weten aan Esther van der Steeg (esthervandersteeg@outlook.com). Aan het eind van zomer inventariseren we wie er definitief mee gaat.

VRIJWILLIGERS GEZOCHT VOOR DE AANDACHT (VOORHEEN DAC)

Schenk je graag koffie en aandacht en ben je minimaal een keer per zes weken voor 2,5 uur beschikbaar?

Voor onze huiskamer in de binnenstad zoeken wij mensen die een gastvrije sfeer creëren, nieuwsgierig zijn naar het verhaal van de ander en een bakkie aandacht kunnen serveren. De Aandacht is een plek waar iedereen welkom is. Het is een huiselijke ontmoetingsplek waar lief en leed wordt gedeeld. Bezoekers zijn welkom voor een bakkie, om gewoon te zitten, maar ook voor een spelletje of een activiteit.

Onze huiskamer is geopend op maandag, dinsdag, woensdag en donderdag van 14.00-16.00u. En op zaterdag van 10.00-12.00u. Je werkt altijd met twee vrijwilligers en de dag waarop je je inzet is naar keuze. Ook de frequentie bepaal je zelf.

Geef jij de mensen met jouw hartelijkheid en enthousiasme een warm welkom? Ben jij graag samen met collega's het gezicht en het hart van De Aandacht? Kom eens langs om vrijblijvend kennis te maken:

De Aandacht, Zuidsingel 5, Amersfoort

Als ik bij de Aandacht ben geweest ga ik altijd naar huis met energie en voldoening, het ontroert me hoe mensen elkaar steunen, ik heb diep respect hoe mensen met allemaal 'hun eigen rugzak' elkaar opvangen en omzien naar elkaar' (medewerker)

CMERK

Zoals Prediker zegt, is er een tijd voor alles. Voor alles is er een vastgestelde tijd en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel. Een tijd om te huilen, een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.

Komende mei vindt de CMERK in Nederland plaats. De Europese conferentie, ook bekend als de

CME (Conférence Mennonite Européenne) of MERK (Mennonitische Europäische Regional Konferenz). Of, in het Engels, de 'Conference of Mennonites in Europe'.

Het is nu tijd om voor te bereiden en straks – in mei – is het tijd voor samenzijn. Zelfs of juist nu, in deze verwarde wereld, is het tijd voor een unieke ontmoeting voor jong en oud, voor mensen die al eens een conferentie hebben meegemaakt en voor mensen die dit voor het eerst gaan doen. Tijd voor samen vieren en bidden, tijd om aan een workshop of een excursie mee te doen, creatief een kunstwerk te maken, te dansen en samen te zingen.

Aan de hand van het thema 'bewegen in geloof, dansen in de stroom' wordt een uitgebreid programma ingevuld door internationale werkgroepen.

Op de website <http://www.cmerk2026.eu/nl> is de registratie geopend. Voor overnachtingen worden hotels en hostels aanbevolen (te vinden op www.cmerk2026.eu) en het is mogelijk een

'homestay' te bieden of aan te vragen (via info@cmerk2026.eu).

Daarnaast is er een zogenaamd vrijplaatsenfonds, voor jongeren tussen de 17 en 30 jaar en mensen die graag willen komen, maar de financiële mogelijkheden niet hebben de conferentieprijzen te voldoen. Ook zij kunnen zich wenden tot info@cmerk2026.eu.

De avonden beloven feestelijk en inhoudsvol te worden. Met ruimtes waar gedanst kan worden, maar ook ruimte voor ontmoeting en 'deep talk'. De circa 35 workshops waaruit op vrijdag en zaterdag gekozen kan worden, volgen het thema en focussen daarbij op uiteenlopende onderwerpen, van lokale verhalen tot doopsgezinde geschiedenis en van vrede en gerechtigheid tot dialoog en controversie. Ook voor de jeugd van 4-12 en van 13-17 wordt een programma samengesteld. Op creatieve wijze zal ook hierin het thema worden uitgewerkt.

Op alle dagen is er op het grote ontmoetingsplein de mogelijkheid elkaar te ontmoeten, mee te werken aan het project voor Oekraïne en de informatiestands van Menno's Market te bezoeken. De plenaire dienst op zondag 17 mei vormt het slotstuk van de conferentie.

Het is 8 jaar geleden dat er een CMERK georganiseerd werd en 30 jaar geleden dat het in Nederland plaatsvond. Mis het dus niet en meld je nu aan!

MUTATIES

Wijzigingen:

Mevr. M.N. Bruin-Meijer: telefoonnummer gewijzigd.

Mevr. M. Rietbroek: ingeschreven als nieuwe vriend (Remonstrant).

Mevr. T.M. Jagerman-Stellingwerff: adres en telefoonnummer gewijzigd.

Dhr. M.J.M. Valk en mevr. L.J. Meijer: adres gewijzigd.

Mevr. M. de Jong: adres gewijzigd.

Dhr. H.W. Kruyt en mevr. A. Kruyt-Horlings: ingeschreven als nieuwe vrienden (Remonstrant).

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com.

VASTE ADRESSEN

<p>KERKGEBOUW: JOHANNESKERK Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein). Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt. Beheercoördinator: J. Nienhuis: Website: www.johanneskerk.nl Beheer website: K. Meinema</p>	<p>DIACONIE Contactpersonen Mw. J. Maris Mw. D. Spee mailadres: diaconie@johanneskerk.nl Penningmeester dhr. R. Loos Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. 'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'</p>						
<p>PASTORAAT PREDIKANT Mw. Ds. H. Westerink</p> <p>SECRETARIAAT KERKENRAAD Mw L. van Rossum du Chattel</p>	<p>LEDENADMINISTRATIE Dhr. J. Nienhuis; e-mail Johan van der Waal</p> <p>AUTODIENST Coördinator: dhr. R. Meijer tel. Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.</p>						
<p>KINDERKRING Geertrui Meinema</p> <p>ORGANISTEN Vacant</p>	<p>JOHANNESMAIL De Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag voor 12 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl. Via dit adres kan je je ook aanmelden als je de Johannesmail wilt ontvangen. Contactpersoon is Hetty Deelstra, 0637349504</p> <p>REDACTIE JOHANNESBRIEF</p> <table border="1" data-bbox="826 1377 1449 1480"> <tr> <td>Mw. A. Rosbergen</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Mw. L. van Rossum du Chattel</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Mw. T. Leeuwendal</td> <td></td> </tr> </table>	Mw. A. Rosbergen		Mw. L. van Rossum du Chattel		Mw. T. Leeuwendal	
Mw. A. Rosbergen							
Mw. L. van Rossum du Chattel							
Mw. T. Leeuwendal							
<p>PENNINGMEESTER Penningmeester Stichting Johanneskerk Dhr. Arriën Kruyt IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 tnv Stichting Johanneskerk</p> <p>Collectebonnen Er zijn collectebonnen te koop van €1, €2, €3 en €5. Ze worden verstrekt per vel van tien stuks en zijn na de dienst te koop bij Jan Nienhuis of een kerkenraadslid. Betalen via de bank.</p>	<p>INLEVEREN KOPIJ Inleverdatum volgend nummer 13 februari (of eerder). Graag in een Word-bestand, per e-mail aan johannesbrief@johanneskerk.nl. Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren. Ophalen is 26 februari en de Johannesbrief verschijnt op 1 maart.</p>						

KERKDIENSTEN

Zondag 1 februari - ds. Hannah Westerink

Maaltijdviering

Thema: 'Het dwaze van God is wijzer dan de mensen'

Teksten: Sefanja 2:3 en 3: 9-13, Mattheüs 5: 1-12 en 1 Korinthiërs 1: 18-31

8 februari - ds. Gerdienke Ubels (Remonstrants predikant)

15 februari - Ruimteviering

Aanvang dienst 10.30 uur

Zondag 22 februari - ds. Hannah Westerink

Eerste zondag veertigdagentijd

Thema: 'Waar ben je?'

Teksten: Genesis 2: 15 - 3: 9 en Mattheus 6: 1-6 en 16-21

1 maart- dhr. Harm Dane (lid Johanneskerk)

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
